

קדשי קדשים פרק ראשון מעילה

1

עין משפט
נר מצוה

כח א מיי פ"ד מהל'
פסח"מ הלכה ח:
ל ב מיי שם הלכה ז ופ"א
מהל' שאר אבות הטומאה
הלכה ח:
לא ג מיי פ"ג מהל'
פסח"מ הלכה ז:
לב ד מיי פ"ג מהל' מעילה
הלכה א ע"ש זכ"מ
ובזה"ל:

מוסף רע"י

זריקה מועלת לירצא. חן
לקלעים למיהו כדבר שיש לו
הימר לכהנים ולמיפק מידי
אשם מעילות, דר"ע אומר אין
מועלין בו דזריקתו הוציאו
מידי מעילה אע"פ שאינה
מחירתו בזהילה אעפ"כ
מועלת לו להוציאו מידי מעילה
(מנחות יב.) דפסול מחמת דבר
אחר הוא (שם חז.).

דבינו גרשום

מחשבים. על האברו וזי
השורן. שאם נאברו
אימורן וחסבן בוריקה
על מנת להקטירו חזק
ולומנו היה: פיגול; וזה
אבוד ושורן דלא איתנן
קצבא וקצבא וזימא
פיגול לכשר אבר חושב
א"צ' ביעצו כולו חתיני
ליה וריקה לאפוקי מי
לילה. ומי אמר רב אסי
הכי צרי יצא כולו מהניא
ליה וריקה וזה כשר חושב
לשורן למחו: נשפכין
גריסיה דהיה שופך על
יסוד. וקמבעיא ליה חישוב
בשעת חשיבת השורין על
מנת לאכול ממתו כדתי
לזק לומנו מתי מן חשיבה
מחשבה דמחיה לפגולי
כמו מחשבה דוריקה: וא"ל
זיתא גבר כשית ליה
אלא. בוריקה דכר ודורוסב
הוריקא והאלל מצטרף
לשומא ואוכלים אבל לא
לשומא נבילות דכרין
לית להו: מחשבתא
דכרין כשומא: מחשבתא
דכרין לא איתנן אולי. לסיוד
איתא לעבד על גופו של
מזבח לא מניא אברו
מחשבה לפגולי איה נמי
כשביעא כולו לא איתנן
לשפרה פיקו הוא לא
חתיני ליה וריקה לאפוקי
ממעלה: אלא. במהיא:
דקתי מחשבין על האברו
וזה שורן. מיתה שורן
דמשכח לפגולי מחשבה
בוריקה דמחיה א"צ' אבר
איתנן בעולם: אמר רב
איתא מחשב על גומד
לאבד על גומד לישורן.
ברשנה זריקה כחשורין
אכתי וזי בעולם א"צ'
שבוט נאברו ונשפרו מהניא
מחשבה: אבל. איה שינא
לזק לפני וריקה לא
מניא ליה וריקה לאפוקי
ממעלה: שחט כחתיקה
בכשרות וריקה אדר חסו
וריקה אדר חסו וריקה לא ששה
כלום בכשר דקריש קרישי
ומעלין בן דהא ריהני. ואם
מזרחי בכשר וריקה אדר
קרישין קליס משום אה
וריקה אדר חסו וריקה אדר
חסו וריקה אדר חסו וריקה
אדר חסו וריקה אדר חסו

חירשב זענענדיגן צומאך מהו. אין לפרס שחשד נשעה שסופך שיריש
 יסוד ע"מ לאכול מן הזבח למחר דהא פשיטא דלא פילג דמתיא
 פ"ק דזבחים (דף יא.) דקמתי ילאו שפיכת שיריש והקטרת אימורים שאין
 מעבדין יח וגם לא קעני במחשד בזריקה ע"מ לשפוך שיריש למחר דהא
 נמי פשיטא ליה דיפילג דקאמתי נמי
 התם וטעמא משום דזענין שחשד
 צאריע עבודות דצבר שהוה אכילת אדם
 או אכילת מזבח וסופיכת שיריש אכילת
 מזבח דהא אין לא ע"מ ד' עבודות איה
 אלא נראה לר"י דקעני במחשד נשעת
 זריקה על מנת לזרוק דם שנשפך מן
 הכלי למחר דמזן זבחים (דף סה. דף עב.)
 נשפך (מן) ע"מ הרקבה ואספו פסול מן
 הכלי ואספו כשר מי אמרינן דהא חזי
 דאם ירצה יאספנו וזרקנו או דלמא
 הואיל מזה לא נאספו הוה ליה הולך
 לאיבוד : אמר רבי יודא ארב
 אפי' רבי בבר שנית צנו 55א. זבחים
 פרק כל הפסולין (דף עב.) השוחט את
 הזבח ע"מ לאכול מן האלל אין חייבין
 עליו משום פסול (ואלל הוא גיד הנשר
 כדמפרש בעבור הירוט) (מלין דף קכא.)

אלתהם היא אלל כיון דלית ביה משא לא
מיהו ביה משא פיה שאליו חשב
יו ודבר ההפוך לאיצוד היות לו מופגל
ואע"פ דאם ראה לאוכלו יאו אוכלו (הנך)
והיה משפיעין נמי וכו' ודבר ספרים
ברמין היא אלל כיון דלית ביה משא לא
מקבל טומאה ואם כן יו מיימי מההיא
השור ויחזקט ושיבט דטפי אית ליה
לחיותי מההיא דסיגול גופיה ו מלחיותי
מפני הטומאה: **אלא** דתני ע"פ
האביר ועל השורק קראי פי' וא"כ
קאי מרבן אפי' לרב אפי' ללעיל קאמר
נלו מחשבו ויהא פטור מרבן מחשבו
בשפמים דבכבוד דמי אמר דלא איתא

[illegible]

לרבפך פאנז. שס מקום ואמר לי אומר היה ר"ע וזיקה מועלת ליוזא
 תמימי היה הזקן על דברי ר"ע אמר לו הן ובשבבתי והרציתי
 בדברים אלה הגדלה לו תמימה הזקן וא"י ואח"כ אומר הן בתמימי
 כלומר כשאתה מזהיר לפני דברי חזקן כדמיונה שאתה מנגבם על דברי ויש
 ספקספדים גורסים אחר שאמר לו הן אמר לו והלא פסול הוא י"ז או שהשיב
 לו הן הזקן והיינו הן דקאמר דהסכרתי דברים לר"ע ששקלה לו
 וכן אומר תמימי: **י** **תשובה** גנובה: פ' עלומו ומכוסה הן י"ט להשיב
 וכן אינו מיושב פיה דנקט **י** דבנת אחת דמיון דפסל הוא השיב ואפילו הכי
 יענין ליה כוונת אחד י"ז ויזון דחשבינן כוונת אחד **י** מה לי י"ז כזה אחד זה
 וא"י דבנת אחת צעיק דכחד י"ז לא השיב להו דהא איזו הפסל שני אשמות
 אחת מודה שיעור הכי גרסין **י** פ' בלל והעלה אימורים ש"א אחד מהם
 שירדו אימורים ש"א אחד ששעלה **י** כזל וזיקת דמיו וא"י **י** כ"ד חזק גופא
 וזה ליה לתימר ירדו דהאמר עולא אימורי קדשים קלים כו' והא דנקט
 וקליט להו מוצח וכו' לעיל דנקט אשמות כ"ש תחטאות:

[illegible]

ה'ות ה'ר"ם

(א) גמ' כיון דלחיבור אזלי
לא מהנינא ביהו מחשבה
אלא דקמני: (ב) שם אל
יצא דס אין: (ג) שם הא זה
למה דומה לזה דומה אמר
ר' אלעזר לא אמר ר'
עקיבא אלא צבת אחת:
(ד) רש"י ד"ה אמר רבא
אימא מחשבין על:

שיטה מקובצת

ריקה לשינא כולו אע"ג דדמי כמאן
ליתיה בעולם: אמר רבא אימא

(ד) מחשבה על העומד ליאבד ועל העומד לישרף. לדין דבשעת זריקה כשחשב
(ה) הבשר? יא! כולו לפני זריקה כמאן דלימא דמי בשעת זריקה אין זריקה
מועלת לבשר להוציא מידי מעילה והא דקאמר עומד ליאבד ולישרף לא
זריקה שדין הוא לזרוע ולשרף אלא שצדקה השתא לא נאמר זריקה א"ע? דהו
קאמן בשעת זריקה הויא סופו על תחלתא שדין עומדין ליאבד ולישרף:
אבל יא! דס. א"ע"פ שחזר והכניסו חזקו אין זריקה מועלת ליוצא אין
זריקה של אותו דס שילא מועלת להוציא הבשר מידי מעילה: שטת בשיקא.
דכשכורת שטת חישב בזה שום פסול ושוב אין הדס חזק לערה א"ע"פ שחזר
דכ"ר מועלת אין דהאי זריקה אריה ממתת הבשר להכניסו ולסא אין קדשים
קליין אין מועלין בזמירורין משום זריקה ו' דהאי זריקה לאו כלום היא:
א"ר אלעזר לא אמר ר"ע. כשם שדמה פטור את בשרה כך פטור את בשר
הזכרה: אלא ששטת קדיש בזה אחת. כגון ששטתו שני כהנים אחת
יבחד גופא דמי דלא קדיש שטיטה של אחת לשל חזרתה: אלא בזה אמר
לא אמר ר"ע. משום דבשעת ששטת הראשונה מיד נעשית השניה
מומרת חטאת והסתא אין זריקת דס של אחת פוטרת בשר של חזרתה:
א"ל בלשון שאלה: אומר היה ר"ע וכו'. דהכי משמע בזה"ל: והלא
נפסול הוא. שילא: אי אהא אומר כן. שסתא זריקה מועלת ליוצא אף
על פי שהוא פסול: והרי המפריש וכו' והרי דמן מונה בזכחות. על זמן
שלא מרק מועלין בשתיין דבשר קדשי קדשים לפני זריקה? שטת בלוי בן
מורח

[illegible]

יבדק הוא ולא מיפגע: (א) לאכול כבשר אוכלו הן נשכבין נמי: (ב) צריך לומר דמיתא מהמא
 כ' מלאימיה הוה תרומה: (ג) תרומה איהו מפת נמי: (ד) קסבר המשכבין דאיהו פשט איהו
 כ' פ' דתולין דהתובתו לא ישתטע נמי בתמיך כבדא: (ה) לא קרי לה איהו כ' מנא והבתא כ'
 נשואימיה לומר תבת כבדא נקח: (ו) דאין קרי מן הונק פשטו: (ז) צינא קרי
 שדא יכנס והצרתא כ' אגב יכנס לדבדבין לא הצרתא כ' צינא בוריתא: (ח) הוא נמי שתיש
 ד' תכין: (ט) כבד אחת מה יד: (י) כבד רגסא לא חשיב איהו צ' הדפרש פשטא לאחורית
 וקריב נמי הוא דקטע אגב ידו שאם ילד דקרא לא חשיב בהלעל כדא וד' אסי:

[illegible][illegible]